

Talan väckt den 20 mars 2014 – WeserWind mot kommissionen

(Mål T-173/14)

(2014/C 142/60)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF angående ärende ”Statlig stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare” offentliggjort tillsammans med en uppmaning om att inkomma med synpunkter (EUT C 37, 2014, s. 73), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Sökanden menar att kommissionens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF inte är tillräckligt motiverat, enligt vad som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Beslutet om att inleda förfarandet innehåller nämligen inte någon särskild materiell bedömning, utifrån faktiska och rättsliga omständigheter, av huruvida förutsättningarna för att tillämpa artikel 107 första stycket är uppfyllda.

2. Åsidosättande av fördragen

- Sökanden gör gällande att kommissionens beslut om att inleda förfarandet strider mot artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden har domstolen, i dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra (REG 2001, s. I-2099), redan slagit fast att den tyska lagen om prioritering av förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) inte beviljar stöd. EEG har inte ändrats i materiellt avseende. I synnerhet de aspekter som är avgörande för prövningen av huruvida det föreligger stöd har inte ändrats. Detta gäller även kommissionens beslut av den 22 maj 2002 (EUT C 164, s. 5), i vilket kommissionen slog fast att EEG inte utgör statligt stöd.
- Sökanden påstår vidare att nedsättningen av EEG-avgiften inte uppfyller kriterierna för statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Sökanden gör i det avseendet gällande att minskningen av EEG-avgiften inte innebär en fördel som ett företag inte hade kunnat uppnå under normala marknadsvillkor, att det inte är selektivt, att det inte rör sig om stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, att det inte snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen och att det inte heller skadar handeln mellan medlemsstaterna.

3. Förenlighet med den inre marknaden

- För det fall tribunalen anser att det rör sig om statligt stöd, är stödet enligt sökanden förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 b och c FEUF.

Talan väckt den 20 mars 2014 – Dieckerhoff Guss mot kommissionen

(Mål T-174/14)

(2014/C 142/61)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Dieckerhoff Guss GmbH (Gevelsberg, Tyskland) (Ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut i ärende "Statlig stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare" offentliggjord tillsammans med en uppmaning om att inkomma med synpunkter (EUT C 37, 2014, s. 73), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Sökanden menar att kommissionens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF inte är tillräckligt motiverat, enligt vad som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Beslutet om att inleda förfarandet innehåller nämligen inte någon särskild materiell bedömning, utifrån faktiska och rättsliga omständigheter, av huruvida förutsättningarna för att tillämpa artikel 107 första stycket är uppfyllda.

2. Andra grunden: Åsidosättande av fördragen

- Sökanden har gjort gällande att kommissionens beslut om att inleda förfarandet strider mot artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden har domstolen, i dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra (REG 2001, s. I-2099), redan slagit fast att den tyska lagen om prioritering av förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) inte beviljar stöd. EEG har inte ändrats i materiellt avseende. I synnerhet de aspekter som är avgörande för prövningen av huruvida det föreligger stöd har inte ändrats. Detta gäller även kommissionens beslut av den 22 maj 2002 (EUT C 164, s. 5), i vilket kommissionen slog fast att EEG inte utgör statligt stöd.
- Sökanden påstår vidare att nedsättningen av EEG-avgiften inte uppfyller kriterierna för statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Sökanden gör i det avseendet gällande att minskningen av EEG-avgiften inte innebär en fördel som ett företag inte hade kunnat uppnå under normala marknadsvillkor, att det inte är selektivt, att det inte rör sig om stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, att det inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och att det inte heller skadar handeln mellan medlemsstaterna.

3. Tredje grunden: Förenlighet med den inre marknaden

- För det fall tribunalen anser att det rör sig om statligt stöd, är stödet enligt sökanden förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 b och c FEUF.

Talan väckt den 20 mars 2014 – Walter Hundhausen mot kommissionen

(Mål T-175/14)

(2014/C 142/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Walter Hundhausen GmbH (Schwerte, Tyskland) (Ombud: advokaterna H. Höfler, C. Kahle och V. Winkler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut i ärende "Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare" offentliggjord tillsammans med en uppmaning om att inkomma med synpunkter (EUT C 37, 2014, s. 73), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.